

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

12. juni 2014 *

»Præjudiciel forelæggelse — begrebet »en ret i en af medlemsstaterne« — Tribunal Arbitral Tributário — direktiv 69/335/EØF — artikel 4 og 7 — udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab — stempelafgift i kraft pr. den 1. juli 1984 — senere ophævelse af denne stempelafgift, derefter genindførelse af denne«

I sag C-377/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) ved afgørelse af 31. maj 2013, indgået til Domstolen den 3. juli 2013, i sagen:

Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA

mod

Autoridade Tributária e Aduaneira,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, Domstolens vicepræsident, K. Lenaerts (refererende dommer), og dommerne G. Arestis, J.-C. Bonichot og A. Arabadjiev,

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Ascendi Beiras Litoral e Alta Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA, ved advogado F. Fernandes Lourenço
 - den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão og A. Cunha, som befuldmægtigede
 - Europa-Kommissionen ved P. Guerra e Andrade og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. april 2014,

* Processprog: portugisisk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 4 og 7 samt artikel 10, litra b), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 156, s. 23).
- 2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA (herefter »Ascendi«) og Autoridade Tributária e Aduaneira (skatte- og toldmyndighed) vedrørende sidstnævntes afgørelse af 6. august 2012 om afslag på tilbagebetaling af stempelafgift, som selskabet har betalt i forbindelse med fire kapitaludvidelser, som er foretaget mellem december 2004 og november 2006 (herefter »den anfægtede afgørelse«).

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Direktiv 69/335 havde, som anført i sin første betragtning, til formål at fremme de frie kapitalbevægelser, der betragtes som en grundlæggende frihed, og som er væsentlig for skabelsen af et indre marked. Med henblik herpå havde direktivet, som det fremgår af sjette til ottende betragtning, til formål at harmonisere afgiften på indskud i selskaber i Unionen ved indførelse af en enkelt kapitaltilførselsafgift, som kun må opkræves én gang inden for det indre marked, og ved ophævelse af andre afgifter med samme kendetegn som denne enkeltstående afgift.
- 4 Med henblik herpå bestemte artikel 1 i direktiv 69/335, at »[m]edlemsstaterne opkræver en i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2-9 harmoniseret afgift på kapitaltilførsel til kapital selskaber, der i det følgende betegnes som kapitaltilførselsafgift«.
- 5 Ved direktiv 85/303 blev der indført visse væsentlige ændringer i direktiv 69/335, bl.a. artikel 4, stk. 2, og artikel 7. Følgende fremgår af anden til fjerde betragtning til direktiv 85/303:

»[D]e økonomiske virkninger af kapitaltilførselsafgiften hæmmer virksomhedsomgrupperinger og virksomhedernes udvikling; disse virkninger er særlig negative i den nuværende konjunktursituation, som gør det bydende nødvendigt at fremme investeringerne.

[D]en bedste løsning i denne situation ville være at ophæve kapitaltilførselsafgiften; de indtægtstab, som en sådan foranstaltning ville indebære, forekommer imidlertid at være uacceptable for visse medlemsstater; følgelig bør medlemsstaterne kunne fritage for eller pålægge kapitaltilførselsafgift i forbindelse med alle eller en del af de dispositioner, der falder ind under denne afgifts anvendelsesområde [...]

[D]er bør indrømmes obligatorisk fritagelse ved de dispositioner, der i øjeblikket er undergivet den nedsatte sats for kapitaltilførselsafgift.«

- 6 Artikel 4, i direktiv 69/335, i den affattelse der fulgte af direktiv 85/303 (herefter »direktiv 69/335«), bestemte:

»1. Følgende dispositioner er undergivet kapitaltilførselsafgiften:

[...]

c) udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab ved indskud af enhver art

[...]

2. Følgende dispositioner kan, for så vidt de den 1. juli 1984 var pålagt 1%-satsen, fortsat pålægges kapitaltilførselsafgift:

a) udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab ved omdannelse af overskud, reserver eller henlæggelser

[...]«

7 Artikel 7 i direktiv 69/335 bestemte:

»1. Medlemsstaterne indrømmer fritagelse for kapitaltilførselsafgift for andre end de i artikel 9 omhandlede dispositioner, som den 1. juli 1984 var fritaget for afgift eller pålagt en afgift på 0,50% eller derunder.

Fritagelsen er undergivet de betingelser, der på nævnte dato gjaldt for fritagelsen eller i givet fald for pålæggelsen af en afgift på 0,50% eller derunder.

[...]

2. Medlemsstaterne kan for alle andre dispositioner end de i stk. 1 nævnte enten indrømme fritagelse for kapitaltilførselsafgift eller anvende denne afgift med en enhedssats på højst 1%.

[...]«

8 Artikel 10, litra a), i direktiv 69/335 fastsatte:

»Bortset fra kapitaltilførselsafgiften opkræver medlemsstaterne af selskaber, personsammenslutninger eller juridiske personer med erhvervsformål ingen andre skatter eller afgifter af nogen art på:

a) de i artikel 4 nævnte dispositioner

[...]«

9 Fristen for at gennemføre direktiv 85/303 var den 1. januar 1986.

10 Direktiv 69/335 blev ophævet ved Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter (EUT L 46, s. 11). Denne ophævelse fandt imidlertid sted efter tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen.

Nationale bestemmelser

11 Artikel 145 i Tabela Geral de Imposto de Selo (almindelig tabel over stempelafgifter, herefter »TGIS«), som godkendt ved lovdekret nr. 21196 af 28. november 1932, bestemte i den pr. 1. juli 1984 gældende affattelse:

»Konsolideringer eller udvidelser af selskabskapitalen, ud af det beløb, hvormed selskabskapitalen udvides:

a) privatretlige selskaber – 5‰ (blækstempel)

b) kapitalselskaber [...] – 2% (blækstempel)

c) andre selskaber – 7‰ (blækstempel).

1. For de i litra a) og c) omhandlede selskaber tilføjes det i artikel 93 fastsatte stempel.

2. Der fritages for afgift ved konsolideringer eller udvidelser af selskabskapitalen ved indskud i kontanter.»

12 Senere fritog lovdekret nr. 223/91 af 18. juni 1991, hvorved ordlyden af TGIS' artikel 145, stk. 2, blev ændret, »konsolideringer eller udvidelser af kapitalen i kapitalselskaber« for stempelafgift, hvorved udvidelser af kapitalen i kapitalselskaber blev fritaget for stempelafgift, uanset hvordan disse udvidelser måtte blive gennemført.

13 I medfør af lovdekret nr. 322-B/2001 af 14. december 2001, gennem tilføjelse af en artikel 26.3 til TGIS, pålægges alle udvidelser af kapitalen i kapitalselskaber, uanset hvordan disse måtte blive gennemført, en stempelafgift på 0,40% af det beløb, hvormed selskabskapitalen udvides.

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

14 Fra den 15. december 2004 til den 29. november 2006 gennemførte Ascendi, et kapitalselskab, fire udvidelser af sin kapital gennem konvertering til selskabskapital af aktionærers fordringer, opstået forud for gennemførelsen af disse udvidelser, for levering af accessoriske ydelser til fordel for dette selskab. For disse forskellige kapitaludvidelser har Ascendi afholdt et samlet beløb på 205 381,95 EUR i stempelafgifter såvel som notar- og registreringsgebyrer.

15 Den 28. marts 2008 indgav Ascendi en klage til Autoridade Tributária e Aduaneira om tilbagebetaling af de beløb, der var betalt i stempelafgift i forbindelse med de pågældende kapitaludvidelser. Denne anmodning blev afslået ved den anfægtede afgørelse.

16 Ascendi har indbragt tvisten for Tribunal Arbitral Tributário (skatteretlig voldgiftsret).

17 I forelæggelsesafgørelsen har Tribunal Arbitral Tributário først anført, at den opfylder alle de i artikel 267 TEUF fastsatte betingelser med henblik på at kunne anses for en ret i en medlemsstat i denne bestemmelses forstand.

18 Dernæst har Tribunal Arbitral Tributário rejst spørgsmålet om, hvorvidt lovdekret nr. 322-B/2001, hvorpå den anfægtede afgørelse er baseret, er forenelig med artikel 4 og 7 samt artikel 10, litra a), i direktiv 69/335. I dette øjemed har den først henvist til Ascendis argumentation, hvorved det er bemærket, at kapitaludvidelser siden 1991 i overensstemmelse med lovdekret nr. 223/91 har været fritaget for stempelafgift i Portugal, og at fritagelsen, i det særlige tilfælde, hvor kapitaludvidelsen gennemføres ved kontant indskud, går tilbage til maj 1984. Genindførelsen af stempelafgiften i 2001 ved lovdekret nr. 322-B/2001 tilsidesætter imidlertid, ifølge Ascendi, dette direktivs bestemmelser.

19 Tribunal Arbitral Tributário har fremhævet, at denne argumentation bestrides af Autoridade Tributária e Aduaneira. Vedrørende kapitaludvidelser forpligtede artikel 7, stk. 1, i direktiv 69/335, ifølge sidstnævnte, medlemsstaterne til at fritage dispositioner, som den 1. juli 1984 var fritaget for afgift eller pålagt en afgift på 0,50% eller derunder, for kapitaltilførselsafgiften. Denne bestemmelse omhandlede ikke de i hovedsagen omhandlede kapitaludvidelser, som blev gennemført på en anden måde end ved kontant indskud. Med hensyn til sådanne dispositioner var der nemlig, pr. den 1. juli 1984, i national lovgivning fastsat en stempelafgift på over 0,50%.

- 20 Endelig har Tribunal Arbitral Tributário anført, at en besvarelse ikke klart kan udledes af Domstolens praksis. I den sag, der gav anledning til dom *Optimus – Telecomunicações* (C-366/05, EU:C:2007:366), var kapitaludvidelsen nemlig blevet gennemført ved kontant indskud. Imidlertid var sidstnævnte disposition, i modsætning til de i hovedsagen omhandlede, fritaget for stempelafgift den 1. juli 1984.
- 21 Under disse omstændigheder har Tribunal Arbitral Tributário besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »Er artikel 4, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra a), artikel 7, stk. 1, og artikel 10, litra a), i [direktiv 69/335] til hinder for en national lovgivning, såsom lovdekret nr. 322-B/2001 af 14. december 2001, hvorefter kapitalsekskabers kapitalforhøjelser gennem konvertering til selskabskapital af aktionærers fordringer som følge af accessoriske ydelser leveret tidligere til selskabet, selv hvis disse accessoriske ydelser var blevet leveret i kontanter, blev pålagt stempelafgift, når der henses til, at fra den 1. juli 1984 var kapitalforhøjelser, som var foretaget på denne måde, i henhold til national lovgivning pålagt stempelafgift med en sats på 2%, og at kapitalforhøjelser foretaget i kontanter fra samme dato var fritaget fra stempelafgift?«

Om Domstolens kompetence

- 22 Indledningsvis skal det undersøges, om Tribunal Arbitral Tributário skal anses for en ret i en medlemsstat i artikel 267 TEUF's forstand.
- 23 I denne forbindelse skal det bemærkes, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at Domstolen for at bedømme, om det organ, der forelægger en sag, er en »ret« i artikel 267 TEUF's forstand – et spørgsmål, som alene skal afgøres på grundlag af EU-retten – tager en hel række forhold i betragtning, nemlig om organet er oprettet ved lov, har permanent karakter, virker som obligatorisk retsinstans, anvender en kontradiktorisk sagsbehandling, træffer afgørelse på grundlag af retsregler, og om det er uafhængigt (dom *Belov*, C-394/11, EU:C:2013:48, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis). Endvidere bemærkes, at nationale retsinstanser kun kan forelægge spørgsmål for Domstolen, hvis der verserer en tvist for dem, og hvis forelæggelsen sker med henblik på afgørelse af en retssag (jf. bl.a. domme *Syfait m.fl.*, C-53/03, EU:C:2005:333, præmis 29, og *Belov*, EU:C:2013:48, præmis 39).
- 24 I hovedsagen fremgår det af de anførte oplysninger i forelæggelsesafgørelsen, at den skatteretlige voldgiftsret er oprettet ved lov. Voldgiftsretter er faktisk opregnet i listen over nationale retsinstanser i artikel 209 i Den Portugisiske Republiks forfatning. Herudover bestemmer artikel 1 i lovdekret nr. 10/2011 af 20. januar 2011 om den retlige ordning for skatteretlig voldgift, at skatteretlig voldgift udgør et alternativ til retslig tvistløsning af skattesager, og lovdekretets artikel 2 tillægger de skatteretlige voldgiftsretter en generel kompetence med henblik på bedømmelsen af lovligheden af alle skatteansættelser.
- 25 Som del af det retslige tvistløsningssystem på skatteområdet opfylder de skatteretlige voldgiftsretter desuden kravet om permanent karakter.
- 26 Som generaladvokaten har påpeget i punkt 37 i forslaget til afgørelse, selv om sammensætningen af dommerkollegierne ved Tribunal Arbitral Tributário er kortvarig, og dets aktiviteter afsluttes, efter at det har truffet afgørelse, står det alligevel fast, at Tribunal Arbitral Tributário i sin helhed som en del af det nævnte system har en permanent karakter.
- 27 Med hensyn til, om retsinstansen virker som obligatorisk retsinstans, skal det bemærkes, at dette element mangler i sædvanlig voldgift, da der hverken retligt eller faktisk foreligger en pligt for aftaleparterne til at afgøre deres tvister ved voldgift, og myndighederne i den pågældende medlemsstat

hverken er inddraget ved valget af voldgift eller har pligt til ex officio at medvirke ved sagens behandling for voldgiftsretten (dom Denuit og Cordenier, C-125/04, EU:C:2005:69, præmis 13 og den deri nævnte retspraksis, samt kendelse Merck Canada, C-555/13, EU:C:2014:92, præmis 17).

- 28 Domstolen har derimod antaget præjudicielle spørgsmål, som den var forelagt af en voldgiftret, der var oprettet ved lov, hvis afgørelser var bindende for parterne, og hvis kompetence således ikke forudsatte parternes samtykke (kendelse Merck Canada, EU:C:2014:92, præmis 18 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Som generaladvokaten har anført i punkt 28 og 40 i forslaget til afgørelse, adskiller Tribunal Arbitral Tributário – hvis afgørelser er bindende for parterne i medfør af artikel 24, stk. 1, i lovdekret nr. 10/2011 – sig fra en voldgiftsret i snæver forstand. Dens kompetence afledes nemlig direkte af bestemmelserne i lovdekret nr. 10/2011 og er dermed ikke afhængig af, at parterne forinden har givet udtryk for et ønske om at indbringe sagen for voldgift (jf. analogt dom Danfoss, 109/88, EU:C:1989:383, præmis 7). Når den skattepligtige klager indbringer tvisten for skatteretlig voldgift, virker Tribunal Arbitral Tributário, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i lovdekret nr. 10/2011, således som obligatorisk retsinstans for skatte- og afgiftsmyndigheden.
- 30 Den kontradiktoriske sagsbehandling ved de skatteretlige voldgiftsretter er på sin side sikret ved artikel 16 og 28 i lovdekret nr. 10/2011. Endvidere træffer de skatteretlige voldgiftsretter i overensstemmelse med lovdekretets artikel 2, stk. 2, »afgørelse i henhold til gældende ret, idet anvendelse af billighedshensyn er forbudt«.
- 31 For så vidt angår de skatteretlige voldgiftsretters uafhængighed fremgår det, for det første, af forelæggelseskendelsen, at de voldgiftsdommere, der udgør den Tribunal Arbitral Tributário, for hvilken tvisten i hovedsagen er indbragt, i overensstemmelse med artikel 6 i lovdekret nr. 10/2011 er udpeget af Conselho Deontológico do Centro de Arbitragem Administrativa (etisk råd for center for institutionel voldgift) blandt voldgiftsdommere, der er opregnet på en af institutionen udfærdiget liste.
- 32 For det andet bestemmer artikel 9 i lovdekret nr. 10/2011, at voldgiftsdommerne er underlagt principperne om upartiskhed og uafhængighed. Herudover foreskriver lovdekretets artikel 8, stk. 1, som tilfælde, hvor der indtræffer en hindring for udøvelsen af hvervet som voldgiftsdommer, tilstedeværelsen af en hvilken som helst form for familiemæssig eller faglig forbindelse mellem voldgiftsdommeren og en af tvistens parter. Det sikres derved, at den pågældende voldgiftsret er udenforstående i forhold til den myndighed, som har truffet den omtvistede afgørelse (jf. dom RTL Belgium, C-517/09, EU:C:2010:821, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis, samt kendelse Devillers, C-167/13, EU:C:2013:804, præmis 15).
- 33 Endelig træffer de skatteretlige voldgiftsretter, således som det fremgår af artikel 1, i lovdekret nr. 10/2011, afgørelse inden for rammerne af en procedure, der fører til en afgørelse af retslig karakter.
- 34 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det forelæggende organ opfylder alle betingelser for at kunne anses for at være en ret i en medlemsstat i artikel 267 TEUF's forstand.
- 35 Domstolen har dermed kompetence til at besvare det af den forelæggende ret stillede spørgsmål.

Om det præjudicielle spørgsmål

- 36 Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 4 og 7 samt artikel 10, litra a), i direktiv 69/335 er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som genindfører en stempelafgift på udvidelser af kapitalen i et kapitalselskab, der var pålagt en sådan afgift den 1. juli 1984, men som efterfølgende er blevet fritaget herfor.

- 37 Ifølge Ascendi var dispositioner som de i hovedsagen omhandlede i medfør af gældende national lovgivning allerede fritaget for stempelafgift den 1. juli 1984.
- 38 I denne henseende skal det dog bemærkes, at det ikke tilkommer Domstolen inden for rammerne af en anmodning om præjudiciel afgørelse at udtale sig om fortolkningen af nationale bestemmelser eller om vurderingen af hovedsagens faktiske omstændigheder, idet dette udelukkende er den forelæggende rets opgave (jf. domme Angelidaki m.fl., C-378/07 – C-380/07, EU:C:2009:250, præmis 48, og van Delft m.fl., C-345/09, EU:C:2010:610, præmis 114).
- 39 Det fremgår af det præjudicielle spørgsmåls ordlyd, at kapitaludvidelser som de i hovedsagen omhandlede den 1. juli 1984 i henhold til national lovgivning var pålagt stempelafgift med en sats på 2%.
- 40 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelserne i direktiv 69/335 er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, skal det først bemærkes, at denne lovgivning pålægger en stempelafgift på udvidelser af kapitalen i et kapitalselskab. For så vidt som den pålægges kapitaltilførsler som sådan, udgør denne stempelafgift en kapitaltilførselsafgift som omhandlet i artikel 1 i direktiv 69/335.
- 41 Under disse omstændigheder er artikel 10 i direktiv 69/335, som kun omfatter indirekte afgifter ud over kapitaltilførselsafgifter, irrelevant for afgørelsen af tvisten i hovedsagen.
- 42 Det skal dernæst fastslås, at de i hovedsagen omhandlede dispositioner henhører under artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 69/335. De forskellige udvidelser af kapitalen i det pågældende kapitalselskab er gennemført »ved indskud af enhver art« i denne bestemmelses forstand, nemlig gennem konvertering til selskabskapital af selskabets aktionærs fordringer, opstået forud for gennemførelsen af disse udvidelser, for levering af accessoriske ydelser til fordel for dette selskab.
- 43 For så vidt angår de dispositioner, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 69/335, fastsætter denne bestemmelse, at disse »er undergivet kapitaltilførselsafgiften«.
- 44 Uanset formuleringen af denne artikel 4, stk. 1, fremgår det imidlertid af direktivets artikel 7, at der ikke er nogen forpligtelse til at pålægge kapitaltilførselsafgift på dispositioner, der er omfattet af den første af disse bestemmelser.
- 45 Tværtimod har Domstolen fastslået, at artikel 7, stk. 1, i direktiv 69/335 indeholder en klar og ubetinget forpligtelse for medlemsstaterne til at indrømme fritagelse for kapitaltilførselsafgift for alle dispositioner, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde, og som den 1. juli 1984 var fritaget for afgift eller pålagt en afgift på 0,50% eller derunder (jf. domme Optimus – Telecomunicações, EU:C:2007:366, præmis 30, og Pak-Holdco, C-372/10, EU:C:2012:86, præmis 28). Denne forpligtelse såvel som de øvrige forpligtelser, der følger af direktiv 69/335, har været gældende for Den Portugisiske Republik siden den 1. januar 1986, datoen for dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union.
- 46 For så vidt som dispositioner som de i hovedsagen omhandlede, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, i direktiv 69/335, pr. den 1. juli 1984 var pålagt en kapitaltilførselsafgift med en højere sats end 0,50%, kunne Den Portugisiske Republik imidlertid i overensstemmelse med direktivets artikel 7, stk. 2, beslutte at fortsætte med at pålægge denne type dispositioner kapitaltilførselsafgift ved sin tiltrædelse af Unionen den 1. januar 1986 (jf. i denne retning dom Logstor ROR Polska, C-212/10, EU:C:2011:404, præmis 34).
- 47 Endelig skal det undersøges, om en medlemsstat efter i 1991 at have givet afkald på opkrævning af kapitaltilførselsafgift på dispositioner, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, i direktiv 69/335, kunne bestemme at genindføre en sådan afgift i 2001.

- 48 Eftersom artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 69/335 ikke udtrykkeligt omhandler en situation, hvor en afgift ophæves, hvorefter den genindføres efter den 1. juli 1984, er det nødvendigt at anlægge en teleologisk fortolkning af de omhandlede bestemmelser ved at søge de formål, der forfølges med disse.
- 49 Det fremgår imidlertid af anden og tredje betragtning til direktiv 85/303, at direktiv 69/335 tilsigter at begrænse, endog afskaffe, kapitaltilførselsafgiften. Med hensyn til dette formål fremgår det af denne tredje betragtning, at det kun var grundet de budgetmæssige vanskeligheder, som de medlemsstater, der ikke havde afstået fra at opkræve kapitaltilførselsafgift, kunne møde ved dennes ophævelse, at de kunne opretholde en sådan afgift (jf. i denne retning dom Logstor ROR Polska, EU:C:2011:404, præmis 36).
- 50 Henvisningen til datoen den 1. juli 1984 i artikel 7, stk. 1, første afsnit, i direktiv 69/335 kan ikke udgøre en bemyndigelse for de medlemsstater, der på denne dato pålagde de omhandlede dispositioner en kapitaltilførselsafgift med en højere sats end 0,50%, til at genindføre en sådan afgift efter at have givet afkald herpå. EU-lovgivers ønske var nemlig at afskaffe kapitaltilførselsafgiften, idet muligheden for at opretholde den udelukkende er en undtagelse, som er motiveret af medlemsstaternes frygt for tab af indtægter. Selv hvis tab af budgetindtægter kunne begrunde opretholdelse af kapitaltilførselsafgiften efter den 1. juli 1984 inden for grænserne i nævnte direktivs artikel 7, stk. 2, kan det ikke begrunde genindførelsen af en sådan afgift (jf. i denne retning dom Logstor ROR Polska, EU:C:2011:404, præmis 37-39).
- 51 I modsætning til hvad den portugisiske regering har gjort gældende, vedrører den »standstill«-forpligtelse, der følger af direktiv 69/335, både de af direktivets artikel 4, stk. 2, omfattede dispositioner og de i direktivets artikel 4, stk. 1, nævnte dispositioner. I en situation som den i hovedsagen omhandlede følger denne forpligtelse af artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 69/335 som fortolket i lyset af sidstnævntes formål. Som det fremgår af denne doms præmis 45, vedrører de forpligtelser, der for medlemsstaterne følger af artikel 7 i direktiv 69/335, alle dispositioner, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde, og dermed alle dispositioner, der er omfattet af direktivets artikel 4, uden hensyn til, om dispositionen er nævnt i sidstnævnte artikels stk. 1 eller 2.
- 52 Følgelig skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 69/335 skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats genindførelse af en kapitaltilførselsafgift på kapitaludvidelser, som er omfattet af den første af disse bestemmelser, og som var pålagt en sådan afgift den 1. juli 1984, men som efterfølgende er blevet fritaget herfor.

Sagens omkostninger

- 53 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats genindførelse af en kapitaltilførselsafgift på kapitaludvidelser, som er omfattet af den første af disse bestemmelser, og som var pålagt en sådan afgift den 1. juli 1984, men som efterfølgende er blevet fritaget herfor.

Underskrifter